

Moře

Luboš Pospíšil

Touha nás přepadá
a věčně snad něco zbývá v nás
láska jak povodeň
i když jen poprchává v nás
jen jednou vyplouváš
co víš
jak je to podruhý
potřetí není proč vyplout
na moře svý

Nejhorší je ten čas
co k chimérám připoutává nás
příliv nás vynechá
a déšť marše vyťukává v nás
jen jednou vyplouváš
co víš
jak je to podruhý
potřetí není proč vyplout
na moře svý

Dál v nás ubývá
z odlivů tvých
moře, moře
tvá náruč dál se otvírá
já převozník co svý veslo
nepředá

Pozdě, pozdě je už
mým lepším dnům se zdává ráj
podruhý zablikáš
potřetí maják zhasíná v nás
jen jednou vyplouváš
co víš jak je to podruhý
potřetí není proč vyplout
na moře svý

Já na mořích svých
jsem bezvětří těžko snášel
ty víš že já na mořích svých
fotograf snů co negativ svůj vyvolá